

## Arrest

nr. 217 299 van 22 februari 2019  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ  
Broustin laan 88  
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 juli 2018 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 30 september 2015 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 6 oktober 2015 om internationale bescherming. Op 31 mei 2018 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 1 juni 2018 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u een soenitische moslim van Koerdische origine oorspronkelijk afkomstig uit Suleymaniyah, Koerdische autonome regio (KAR). Tijdens de Irak-Iran oorlog verbleef u samen met uw familie in Iran. In 1991 keerden jullie terug naar Suleymaniyah. In 1993 verbleef u in Shaghlaveh, provincie Erbil. In 1995/1996 verhuisden jullie opnieuw naar Erbil waar u zou verblijven tot uw vertrek uit Irak.*

*In 1996 werd u lid van de Koerdische Democratische Partij (KDP). In 2000 begon u aan uw militaire loopbaan bij de Asayish, de Koerdische veiligheidsdienst. Van 2000 tot 2013 werkte u bij de Hawalgri (militaire inlichtingendienst) van de Asayish Erbil. Van 2013 tot 2015 werd u gedetacheerd naar de Zerevani (gemilitariseerde politiedienst) en ingezet aan het front tegen de Islamitische Staat (IS). In april 2015 keerde u terug naar de Hawalgri van de Asayish Erbil. Op het einde van uw loopbaan had u de rang van muhawil awil (chief warrant officer).*

*Op het einde van uw periode bij de Zerevani werd er een foto van u verspreid op websites van IS waarop te zien was dat u een IS lid arresteerde. Er werd een prijs op uw hoofd gezet. Na de verspreiding van deze foto vroeg u uw overplaatsing aan. Van uw bevelhebber, generaal F. (...), kreeg u de gevoelige opdracht om een onderzoek te voeren naar mogelijke connecties tussen hooggeplaatsten van de KDP en IS. U ontdekte dat verschillende hooggeplaatste Koerden zaken deden met IS. U bracht uw informatie naar uw bevelhebber. Rond 8 of 9 september 2015 werd uw bevelhebber in Erbil vermoord. Enkele dagen later kreeg u een dreigtelefoon waarin u werd aangemaand om alle informatie over te dragen. U besloot Irak te verlaten. Op 15 september 2015 reisde u via Zakho naar Turkije en vervolgens verder naar België waar u op 6 oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende.*

*Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: uw nationaliteitsbewijs, militaire kaarten, uw internationaal rijbewijs, een voedselrantsoenkaart, uw studentenkaart, uw bankkaart, de foto van uzelf die verspreid werd door IS, foto's van de aanslag op uw bevelhebber, foto's van uw vader en foto's en video's van IS leden. U legt tevens een cd-rom voor waarop deze beelden staan.*

#### *B. Motivering*

*Gezien uw profiel geloofwaardig wordt geacht evenals uw betrokkenheid bij de strijd tegen IS, de vaststelling dat uw foto inderdaad werd verspreid door IS leden, overwegende dat u mogelijk betrokken was bij onderzoek naar, de bestaande, connecties tussen IS en KDP hooggeplaatsten en de vaststelling dat uw bevelhebber door een aanslag om het leven werd gebracht, dient er te worden geconcludeerd dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.*

*Niettegenstaande uw nood aan internationale bescherming dient, gezien uw profiel, de specifieke dienst waarvoor u werkzaam was en uw activiteiten voor deze dienst, in het kader van het onderzoek naar uw asielmotieven door het CGVS evenwel te worden nagegaan of u niet valt onder de in art. 1, par. F van de Vluchtelingenconventie en artikel 55/2 van de wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) vermelde uitsluitingsgronden.*

*Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel. 1, par. F van de Vluchtelingenconventie. Dit is ook van toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel. 1, par. F van de Vluchtelingenconventie genoemde misdrijven of daden. Artikel. 1, par. F (b) van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 stelt dat de bepalingen van dit verdrag niet van toepassing zijn op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten.*

*Opdat er van deelneming aan een in artikel 1, par. F van het Verdrag van Genève genoemd misdrijf sprake kan zijn, moet de asielzoeker individuele verantwoordelijkheid treffen. Het gegeven dat een persoon nooit zelf misdrijven zou hebben begaan volstaat niet om te besluiten dat de vreemdeling niet kan uitgesloten worden van de vluchtelingenstatus. Medeplichtigheid aan de in artikel 1, par. F beschreven misdrijven valt immers ook onder het toepassingsgebied van deze uitsluitingsclausule, dit voor zover werd gehandeld met kennis van de praktijken en de asielzoeker hierbij een substantiële of wezenlijke bijdrage heeft geleverd in de wetenschap dat zijn handelen of zijn verzuim te handelen het*

*misdadig gedrag faciliteerde. Een persoon moet niet fysiek het misdrijf hebben begaan. Het aanzetten tot, helpen bij en deelnemen aan een gezamenlijke misdadige onderneming kan volstaan (UNHCR, Guidelines on International Protection: Application of the Exclusion Clauses : Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, 4 september 2003., nr.18). In dit verband wordt nog gewezen op de uitspraak van het Joegoslavië-tribunaal dat in de Tadic-zaak (Prosecutor v. Tadic Judgment Case No. IT-94-1-T ICTY Trial Chamber 7 May 1997) heeft overwogen dat een verdachte strafrechtelijk verantwoordelijk kan worden gehouden voor zijn handelen wanneer is komen vast te staan dat hij bewust deelnam aan het begaan van een misdrijf en indien zijn deelname een rechtstreekse en wezenlijke invloed had op het begaan van het misdrijf door zijn daadwerkelijke steun hieraan gedurende, voorafgaande aan of volgend op het misdrijf (rechtsoverweging 692). Onder "wezenlijke invloed" verstaat het Joegoslaviëtribunaal dat de bijdrage een feitelijk effect heeft op het begaan van het misdrijf en dat het misdrijf hoogstwaarschijnlijk niet op dezelfde wijze zou hebben plaatsgevonden indien niemand de rol van de verdachte had vervuld (rechtsoverweging 688). Er is dus sprake van een substantiële bijdrage als er een causaal verband bestaat tussen de handelingen van een persoon en het misdrijf in kwestie.*

*Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat binnen de Koerdische veiligheidsdiensten, de Asayish, foltering en andere vormen van mishandeling wijdverspreid zijn. Verder blijkt dat de Koerdische strijdkrachten en veiligheidsdiensten zich in de strijd tegen IS eveneens veelvuldig schuldig hebben gemaakt aan foltering, mishandeling en buitengerechtelijke executies.*

*Uit uw verklaringen en documenten blijkt dat u vanaf 2000 werkzaam was voor de militaire inlichtingendienst van de Asayish, dat u van 2013 tot 2015 werd gedetacheerd naar een andere dienst en ingezet aan het front in de strijd tegen IS waarna u vervolgens opnieuw werkzaam was voor de militaire inlichtingendienst van de Asayish tot uw vlucht naar Europa. U klom tijdens uw carrière op tot de rang van muhawil awil (chief warrant officer) (CGVS, p. 12, 13).*

*U bevestigt verder het feit dat foltering en mishandeling wijdverspreid waren binnen de Asayish. Meer nog, u verklaart dat foltering en mishandeling tot de gewone procedure behoorden en dat deze praktijken noodzakelijk waren gezien de geldende Koerdische (stammen)cultuur. U geeft voorts aan dat gewone criminelen mishandeld werden maar dat terrorismeverdachten of opiumgebruikers nog veel ergere praktijken dienden te ondergaan en dat er voor hen geen limiet bestond op marteling of bestraffing. U verklaart hieromtrent dat er bij de folteringen gebruik werd gemaakt van boormachines en vuur en dat jullie over een gevangenis beschikten waar niemand levend uitkwam (CGVS, p. 16, 17). Hoewel u ontwijkend antwoordt kan uit uw verklaringen verder worden afgeleid dat personen die gearresteerd werden aan het front in de strijd tegen IS op zijn minst ernstige mishandelingen te wachten stond en waarschijnlijk de dood (CGVS p. 18, 21, 22).*

*Persoonlijk trad u tijdens uw carrière op als onderzoeker, tolk en ondervrager. Tijdens uw periode aan het front voerde u naast deze taken ook zelf arrestaties uit (CGVS, p. 13, 14). U verklaart betrokken te zijn geweest bij de ondervraging en arrestatie van op zijn minst tientallen personen (CGVS, p. 22).*

*Hoewel u aangeeft dat u in het algemeen persoonlijk zelf nooit gebruik maakte van deze technieken verklaart u eveneens dat u mensen ondervroeg, weze het als tolk of ondervrager, die reeds ernstige martelingen hadden ondergaan. In uw bijzijn zouden ze volgens uw verklaringen enkel nog een zweepslag of zo gekregen hebben. De echte martelingen zoals u stelt zouden eerder plaatsgevonden hebben (CGVS, p. 17). Hierbij dient te worden opgemerkt dat het gezien uw verklaringen over het systematisch karakter van de folteringen en mishandelingen weinig waarschijnlijk is dat u zelf nooit als ondervrager zou hebben deelgenomen aan ondervragingen waarbij er nog gefolterd werd of waarbij er ernstige mishandelingen plaatsvonden. U bevestigt dit overigens impliciet door te stellen dat u als 'good cop' deelnam aan ondervragingen waarbij de andere aanwezige ondervrager optrad als 'bad cop' (CGVS, p. 16, 17)*

*U verklaart bovendien dat u in de hoedanigheid van tolk onder andere meerdere malen deelnam aan de ondervraging en marteling van een Afghaanse terreurverdachte. Na marteling en mishandeling met gebruik van boormachines en vuur zou deze man bekentenissen hebben afgelegd. U verklaart dat deze verdachte al halfdood was toen u hem ontmoette en hij vervolgens verder ondervraagd werd. U vermoedt dat hij uiteindelijk gedood werd (CGVS, p. 6, 14-17).*

Aan de frontlijn in de strijd tegen IS zou u dezelfde taken hebben uitgevoerd al was u nu ook zelf effectief betrokken bij de arrestaties. U diende zo snel mogelijk de nodige informatie uit de arrestanten los te krijgen. Anderen zouden hen slagen en mishandelen terwijl uw werk bestond uit het stellen van vragen. Daarna werden de arrestanten doorgegeven aan andere diensten. Wat hun uiteindelijke lot was weet u niet precies maar u geeft zelf aan dat het niet veel goeds geweest zal zijn en verwijst hierbij naar de daden die IS leden zelf pleegden zoals onthoofdingen, martelingen, executies en verkrachtingen (CGVS, p. 18).

Ter staving van uw asielaanvraag legt u ondermeer de foto neer die werd verspreid door IS. Op deze foto staat u in volle militaire uitrusting en gewapend afgebeeld terwijl u een geknielde en geboeide man bij het hoofd vasthoudt. U verklaart dat het een heel jonge man betrof en dat hij, nadat u uw werk had gedaan, in een daarvoor voorzien transportvoertuig werd geplaatst. U stelt niet te weten wat er nadien met hem gebeurde. Er op gewezen dat de foto op zich weinig goeds voorspelt verklaart u dat zijn lot niets met u te maken had maar dat hij zelf had gekozen om ten oorlog te trekken en dat de gevolgen dan ook zijn eigen keuze waren (CGVS, p. 20-22).

Gelet op uw verklaringen, de documenten die u voorlegt en de beschikbare informatie, dient dan ook te worden vastgesteld dat u in het kader van uw functie meermaals bewust deelnam aan handelingen voorafgaand aan, tijdens en volgend op foltering. Verder moet er worden vastgesteld dat u als officier, onderzoeker, tolk en ondervrager een cruciale rol speelde bij dit misdrijf.

Foltering dient te worden gekwalificeerd als een ernstig, niet-politiek misdrijf in de zin van artikel 1, par. F(b) van de Vluchtelingenconventie.

De daden waar u bij betrokken was vonden plaats buiten uw land van toevlucht en voordat u tot dit land als vluchteling werd toegelaten.

Het UNHCR stelt dat met volgende factoren rekening moet worden gehouden om te bepalen of de ten laste gelegde feiten al dan niet als ernstig kunnen worden gekwalificeerd: de aard van het misdrijf, het toegebrachte leed, het type procedure voor de berechting van het misdrijf, de (aard van de) voorziene straf, en de vraag of de meeste andere rechtssystemen het misdrijf in kwestie eveneens als ernstig zouden beschouwen.

Volgens het UNHCR dient een misdrijf als niet-politiek gekwalificeerd te worden indien het werd gepleegd om andere dan politieke motieven, zoals persoonlijke redenen of voordeel. Indien er geen rechtstreeks en causaal verband bestaat tussen het gepleegde misdrijf en het nagestreefd politiek doel of het misdrijf niet in verhouding staat tot het nagestreefd politiek doel wegens het extreem gewelddadig karakter ervan, is het misdrijf evenmin politiek van aard (UNHCR, Guidelines on International Protection: Application of the Exclusion Clauses : Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, 4 september 2003). Dit blijkt tevens uit artikel 12, par 2 (b) van de Kwalificatie-richtlijn waarin uitdrukkelijk gesteld wordt dat bijzonder wrede handelingen, zelfs indien zij met een beweerd politiek oogmerk zijn uitgevoerd, als ernstige, niet-politieke misdrijven aangemerkt kunnen worden.

Foltering wordt in het Belgisch strafrecht gedefinieerd als "elke opzettelijke onmenselijke behandeling die hevige pijn of ernstig en vreselijk lichamelijk of geestelijk lijden veroorzaakt". 'Onmenselijke behandeling' wordt gedefinieerd als "elke behandeling waardoor een persoon opzettelijk ernstig geestelijk of lichamelijk leed wordt toegebracht, onder meer om van hem inlichtingen te verkrijgen of bekentenissen af te dwingen of om hem te straffen, of om druk op hem of op derden uit te oefenen, of hem of derden te intimideren. (art 417bis SW) Op het onderwerpen van een persoon aan foltering of een onmenselijke behandeling staan in het Belgisch strafrecht respectievelijk gevangenisstraffen van 15 tot 20 jaar en 10 tot 15 jaar indien zij gepleegd worden door "een openbaar officier of ambtenaar, drager of agent van de openbare macht die handelt naar aanleiding van de uitoefening van zijn bediening". (art. 417ter en art. 417quater SW).

Bijgevolg kan dit misdrijf, dat een ernstige schending van de fysieke en/of psychische integriteit van het slachtoffer vormt, niet anders dan ernstig genoemd worden.

Ten slotte kan er ook geen sprake zijn van een politiek misdrijf, waarop uitsluiting niet van toepassing zou zijn. Het verbod op foltering is namelijk in het internationaal recht terug te vinden in talrijke verdragen (zie bv. art.3 EVRM en art.5 UVRM) en behoort tot het internationaal gewoonterecht.

*(UNHCR: Background Note on the Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, par.87).*

*Het belangrijkste verdrag in dit kader is het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontterende behandeling of bestraffing, aangenomen te New York op 10 december 1984 en door België geratificeerd op 9 juni 1999 (B.S., 28 oktober 1999). Dit verdrag definieert foltering als "iedere handeling waardoor opzettelijk hevige pijn of hevig leed, lichamelijk dan wel geestelijk, wordt toegebracht aan een persoon met zulke oogmerken als om van hem of van een derde inlichtingen of een bekentenis te verkrijgen, hem te bestraffen voor een handeling die hij of een derde heeft begaan of waarvan hij of een derde wordt verdacht deze te hebben begaan, of hem of een derde te intimideren of ergens toe te dwingen dan wel om enigerlei reden gebaseerd op discriminatie van welke aard ook, wanneer zulke pijn of zulk leed wordt toegebracht door of op aanstichten van dan wel met de instemming of gedogen van een overheidsfunctionaris of andere persoon die in een officiële hoedanigheid handelt. Foltering omvat niet pijn of leed slechts voortvloeiend uit, inherent aan of samenhangend met wettige straffen." (art.1.1 CAT) Bovendien kunnen volgens dit verdrag geen uitzonderlijke omstandigheden worden ingeroepen ter rechtvaardiging van foltering. (art.2 CAT) Het UNHCR stelt eveneens dat daden van foltering verboden zijn onder internationaal recht en afhankelijk van de context gewoonlijk zullen leiden tot uitsluiting onder art. 1F (UNHCR: Guidelines on International Protection; Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, par.27).*

*Gezien bovenstaande dient dan ook te worden geconcludeerd dat u op zijn minst medeplichtig bent aan handelingen die gekwalificeerd dienen te worden als ernstige niet-politieke misdrijven in de zin van artikel 1, par. F(b) van de Vluchtelingenconventie.*

*U brengt geen afdoende verschoningsgronden aan die kunnen doen besluiten dat u niet betrokken waren bij misdrijven en daden die onder artikel 1 par. F van de Vluchtelingenconventie vallen of die u vrijpleiten van uw individuele verantwoordelijkheid.*

*Zo stelt u dat u zelf nooit gebruik maakte van foltertechnieken, keurde u ze af en bent u vertrokken omdat u niet akkoord ging met het systeem (CGVS, p. 9, 17, 22, 23, 24). Dient evenwel te worden opgemerkt dat zoals eerder werd aangegeven het gegeven dat een persoon nooit zelf misdrijven zou hebben begaan niet volstaat om te besluiten dat een vreemdeling niet kan worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus. Vervolgens moet worden opgemerkt dat u ondanks uw voorgehouden afkeuring, vijftien jaar lang werkzaam bleef binnen een dienst waar foltering wijdverspreid en systematisch plaatsvond. Uw stelling dat u vertrok omdat u niet akkoord ging moet gezien bovenstaande eveneens genuanceerd worden. Bovendien lijkt het dat uw afkeuring van het 'systeem' eerder betrekking heeft op uw stelling dat Koerdistan geregeerd wordt door enkele tientallen mensen (CGVS, p. 9, 10, 23).*

*Uw stelling dat de aangehaalde misdrijven plaatsvonden in het kader van de strijd tegen terrorisme kan evenmin beschouwd worden als een afdoende verschoningsgrond (CGVS, p. 22, 23, 24). Allereerst moet er immers worden vastgesteld dat uit de beschikbare informatie en uw eigen verklaringen blijkt dat foltering niet alleen plaatsvond in het kader van de strijd tegen terrorisme. Dient bovendien te worden gewezen op het feit dat in het Verdrag van New York d.d.10/12/1984 uitdrukkelijk gesteld wordt dat er geen uitzonderlijke omstandigheden - zij het een oorlogstoestand, oorlogsdreiging, interne politieke instabiliteit of enige andere openbare noodtoestand – kunnen worden ingeroepen ter rechtvaardiging van foltering. (art.2.2 CAT).*

*Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen moet dan ook worden vastgesteld dat er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat u wetens en willens medeplichtig bent aan ernstige niet-politieke misdrijven. U moet dan ook worden uitgesloten van de Vluchtelingenstatus in de zin van artikel 1, par. F (b) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Bijgevolg dient u om dezelfde redenen te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Ze zijn een aanwijzing voor uw identiteit, uw profiel en ondersteunen gedeeltelijk uw asielaanspraak. Geen van deze documenten bevat echter informatie waaruit kan worden geconcludeerd dat u niet uitgesloten dient te worden van internationale bescherming.*

*Wanneer de Commissaris-generaal een persoon uitsluit van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, moet hij overeenkomstig artikel 55/2, tweede lid en artikel 55/4, § 4 van de Vreemdelingenwet een advies verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel*

*met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Irak.*

### *C. Conclusie*

*Steunend op de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus."*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Het verzoekschrift**

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b), van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is als volgt onderbouwd:

*"De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:*

*zich buiten het land van herkomst bevinden;*

*een gegronde vrees voor vervolging hebben;*

*"omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging".*

*de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen invoeren.*

*Deze elementen toegepast op verzoeker:*

*zich buiten het land van herkomst bevinden*

*Verzoeker bevindt zich hier in België, waar hij zijn aanvraag tot asiel heeft ingediend op 6 oktober 2015.*

*een gegronde vrees voor vervolging hebben*

*Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).*

*Op basis van de verklaringen van verzoeker wordt door verweerster geconcludeerd dat verzoeker zich schuldig gemaakt aan een schending van de rechten van de mensen. Verweerster oordeelt dat in de situatie van verzoeker artikel 1, paragraaf F, b, van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 van toepassing is.*

*Verzoeker is helemaal niet akkoord met deze foutieve vaststelling en hij zal onder het tweede middel uiteenzetten waarom hij niet akkoord is met deze foutieve vaststelling.*

*Dat dit middel gegrond is."*

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is als volgt onderbouwd:

*"Verweerster stelt dat de conventie van Geneve is niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan.*

*Verweerster stelt het volgende:*

*Het gegeven dat een persoon nooit zelf misdrijven zou hebben begaan volstaat niet om te besluiten dat de vreemdeling niet kan uitgesloten worden van het toepassingsgebied van deze uitsluitingsclausule, dit voor zover werd gehandeld met kennis van de praktijken en de asielzoeker hierbij een substantiële of wezenlijke bijdrage heeft geleverd in de wetenschap dat zijn handelen of zijn verzuim te handelen het misdadig gedrag faciliteert.*

*Verzoeker wenst ook te verwijzen naar de uitspraak van eht Joegoslavië – tribunaal in Tadic – zaak (prosecutor v. tadic Judgment CASE No. It – 94-1-tICTY Trial chamber 7 may 1997) waarin het volgende gesteld wordt:*

*Een verdachte kan strafrechtelijk verantwoordelijk gehouden worden voor zijn handelen wanneer is komen vast te staan da hij bewust deelnam aan het begaan van een misdrijf en indien zijn deelname een rechtstreeks en wezenlijke invloed had op het begaan van het misdrijf door zijn daadwerkelijke steun hieraan gedurende, voorafgaande aan of volgend op het misdrijf. (rechtsoverweging 692)*

*Verzoeker meent dat hij als een tolk gewerkt heeft en zijn medewerking heeft geen enkele invloed op het begane misdrijf.*

*Ter staving hiervan wenst hij te verwijzen naar pagina 16 van het gehoorverslag waarin het volgende staat:*

*Er werd ons gezegd dat als de verantwoordelijke van het gehoor naar buiten gaat dan was het onze taak om de gevangene tot kalmte te brengen, good cop bad cop, als de verhoorder wegging zeiden wij (...)*

*Nee ik ben zo niet, mijn lichamelijke kenmerken waren ook niet zo, ik was niet iemand die de mensen sloeg, ze stelden altijd twee verhoorders aan, een heel grote sterk gebouw en de ander was ik, rustig kleiner en vriendelijker, misschien geloof je het niet maar deze tactiek werkt beter dan boren of andere martelingen.*

*Verzoeker wenst te verwijzen naar pagina 17 waarin het volgende staat:*

*Persoonlijk heb ik nooit marteling goedgekeurd en ik deed er nooit aan mee, zoals ik al zei waren mijn familie en ik voor democratie, marteling is iets wat ik afkeur.*

*Nog belangrijker:*

*Meestal mensen die naar mij gebracht werden werden al gemarteld, misschien in mijn aanwezigheid nog een zweepslag of zo maar echte marteling vonden eerder plaats, in Koerdistan is geen dosstraf of executie, maar er zijn twee misdaden waarbij geen limiet bestaat van marteling of straf, gebruik van opium of terrorisme.*

*Verzoeker wenst verder te verwijzen naar pagina 19 van het gehoorverslag waarin duidelijk blijkt dat hij geloofde dat hij zijn taak in het kader van zelfverdediging uitvoerde.*

*Verzoeker geloofde dat hij niet alleen de Koerden maar ook Yezidi en Christenen verdedigde.*

*Verzoeker wenst naar pagina 23 van het gehoorverslag verwijzen om aan te tonen dat hij nooit zich schuldig gemaakt heeft aan misdaad tegen menselijkheid:*

*Ik ben half dichter ik heb net een gedicht geschreven en daarin alle misdaden genoemd die gebeuren. (...)*

*Waarom moet ik behandeld worden als die groep misdadiger tegen menselijkheid en ik werkte voor de peshmerga als bureau werk en als de enige grondtroepen tegen daesh, dat zegt Europa zelf, gaat dat enkel over de foto die ik gemaakt heb?*

*Of het nu over daesh gaat of over mensen die oorlogsmisdrijven begaan in de strijd tegen daesh maakt mij weinig uit, ik moet neutraal zijn?*

*Volgens mij ben ik nergens schuldig aan, ik deed niets verkeerd, in het Irak dat de Amerikanen gemaakt hebben, de leider van de partij van het land waar ik woon, als hij naar Europa komt wordt hij verwelkomt met de duurste auto's en beste middelen en ik wordt nu beschuldigd.*

*(...)*

*Bovendien heb ik nooit iemand vermoord en ik heb zelf van het systeem gevlucht omdat ik er niet meer akkoord was.*

*Verzoeker heeft volledige waardevolle informatie gegeven aan de Federale politie in België. Verzoeker heeft zelf de informatie van de terroristen die in Zaventem een aanslag pleegden, voor de aanslag aan de federale politie gegeven.*

Verzoeker kon niet eerlijk zijn en over al die feiten verzwijgen. Maar hij heeft dit niet gedaan en hij heeft hiervoor gekozen om België te helpen in haar strijd tegen de terreur.

Verzoeker meent dat verweerster hem ten onrechte nu van de vluchtelingenstatus uitsluit.

Verzoeker wenst te verwijzen naar het volgende onder het artikel 'what is a war crime?

Article 147 of the Fourth Geneva Convention defines war crimes as: "Wilful killing, torture or inhuman treatment, including... wilfully causing great suffering or serious injury to body or health, unlawful deportation or transfer or unlawful confinement of a protected person, compelling a protected person to serve in the forces of a hostile power, or wilfully depriving a protected person of the rights of fair and regular trial, ...taking of hostages and extensive destruction and appropriation of property, not justified by military necessity and carried out unlawfully and wantonly."

Verzoeker meet dat in zijn geval geen sprake is van 'wilful killing, torture or inhuman treatment'. Iemand die zich eraan schuldig maakt zal nooit de feiten meedelen aan de asielinstantie. Zal nooit met de federale politie samenwerken.

Bovendien ging het niet om 'not justified by military necessity and carried out unlawfully and wantonly'.

Equally, is it a war crime for the air force of one country to bomb an enemy's television station because of the propaganda in the broadcasts?

Under the Geneva Conventions, this is not a war crime. Just about all aspects of a state's infrastructure - roads, bridges, power stations, factories - become legitimate targets if they might be put to military use. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/1420133.stm>

Verzoeker meet dat in zijn geval geen sprake is van 'wilful killing, torture or inhuman treatment'.

Het Belgische recht kent 48 verschillende misdrijven. Deze misdaden kunnen plaatsvinden in het kader van een internationaal gewapend conflict of een gewapend conflict dat niet van internationaal aard is (burgeroorlog of intern conflict)

[https://justitie.belgium.be/nl/themas\\_en\\_dossiers/internationale\\_misdrijven/ernstige\\_schendingen\\_van\\_het\\_internationaal\\_humanitair\\_recht/oorlogsmisdaad](https://justitie.belgium.be/nl/themas_en_dossiers/internationale_misdrijven/ernstige_schendingen_van_het_internationaal_humanitair_recht/oorlogsmisdaad)

Verzoeker heeft die 48 verschillende misdaden een per een gekeken en hij is van oordeel dat zijn handeling niet hieronder valt.

[http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi\\_loi/loi\\_a1.pl?language=nl&la=N&cn=1867060801&table\\_name=wet&&caller=list&N&fromtab=wet&tri=dd+AS+RANK&rech=1&numero=1&sql=\(text+contains+\(""\)\)#Art.136quarter](http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/loi_a1.pl?language=nl&la=N&cn=1867060801&table_name=wet&&caller=list&N&fromtab=wet&tri=dd+AS+RANK&rech=1&numero=1&sql=(text+contains+()

Verzoeker kan wel begrijpen wanneer een terrorist uitgesloten wordt van de vluchtelingenstatus. Verzoeker kan het helemaal niet begrijpen dat hij uitgesloten wordt omdat hij juist tegen de terroristen vocht en dit in opdracht van de westerse landen.

Verzoeker meent dat hij de belangen van de westerse landen behartigd heeft en hij begrijpt niet waarom hij nu door deze westerse landen beschuldigd wordt om mensenrecht geschonden te hebben.

Verzoeker is van oordeel dat verweerster door haar handeling van verzoeker een limbo maakt.

Verzoeker meent dat in het Belgische recht artikel 136 Quinquies en 136 septies Sw bestaat die dergelijke gevallen straffen. Verzoeker verzoekt de Belgische overheid om deze zaak te onderzoeken.

Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Zij geen rekening houdt met de verklaringen van verzoeker

Zij niet onderzocht heeft of er sprake was van overmacht of wettelijke verdediging

Een dergelijke handelwijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat dit middel gegrond is.

Schending van artikel 3 EVRM juncto schending van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet:



*Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B – grond.*

*Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':*

*"Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming".*

*Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door zijn profiel.*

*Verweerder heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom ze aan verzoeker geen subsidiaire beschermingsstatus niet toegekend heeft."*

## 2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

## 2.3. Beoordeling

### 2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

### 2.3.2. Uitsluiting van de vluchtelingenstatus

Daargelaten de vraag of in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd wordt dat verzoeker daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming, wordt *in casu* onderzocht of verzoeker, gezien zijn profiel en de specifieke dienst waarvoor hij werkzaam was, valt onder de toepassing van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet *iuncto* artikel 1, F van het Verdrag van Genève.

Artikel 55/2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

*"Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1 D, E of F van het Verdrag van Genève. Dit is van ook toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden."*

Artikel 1, F van het Verdrag van Genève, waarnaar in het vorige artikel wordt verwezen, luidt als volgt:

*"F. De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat:*

- 1. hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen;*
- 2. hij een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten;*
- 3. hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties."*

Foltering dient te worden gekwalificeerd als een ernstig, niet-politiek misdrijf in de zin van artikel 1, F (2) van het Verdrag van Genève. De bestreden beslissing zet op correcte wijze het volgende uiteen:

*"Het UNHCR stelt dat met volgende factoren rekening moet worden gehouden om te bepalen of de ten laste gelegde feiten al dan niet als ernstig kunnen worden gekwalificeerd: de aard van het misdrijf, het toegebrachte leed, het type procedure voor de berechting van het misdrijf, de (aard van de) voorziene straf, en de vraag of de meeste andere rechtssystemen het misdrijf in kwestie eveneens als ernstig zouden beschouwen.*

*Volgens het UNHCR dient een misdrijf als niet-politiek gekwalificeerd te worden indien het werd gepleegd om andere dan politieke motieven, zoals persoonlijke redenen of voordeel. Indien er geen rechtstreeks en causaal verband bestaat tussen het gepleegde misdrijf en het nagestreefd politiek doel of het misdrijf niet in verhouding staat tot het nagestreefd politiek doel wegens het extreem gewelddadig karakter ervan, is het misdrijf evenmin politiek van aard (UNHCR, Guidelines on International Protection: Application of the Exclusion Clauses : Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, 4 september 2003). Dit blijkt tevens uit artikel 12, par 2 (b) van de Kwalificatierichtlijn waarin uitdrukkelijk gesteld wordt dat bijzonder wrede handelingen, zelfs indien zij met een beweerd politiek oogmerk zijn uitgevoerd, als ernstige, niet- politieke misdrijven aangemerkt kunnen worden.*

*Foltering wordt in het Belgisch strafrecht gedefinieerd als "elke opzettelijke onmenselijke behandeling die hevige pijn of ernstig en vreselijk lichamelijk of geestelijk lijden veroorzaakt". 'Onmenselijke behandeling' wordt gedefinieerd als "elke behandeling waardoor een persoon opzettelijk ernstig geestelijk of lichamelijk leed wordt toegebracht, onder meer om van hem inlichtingen te verkrijgen of bekentenissen af te dwingen of om hem te straffen, of om druk op hem of op derden uit te oefenen, of hem of derden te intimideren. (art 417bis SW) Op het onderwerpen van een persoon aan foltering of een onmenselijke behandeling staan in het Belgisch strafrecht respectievelijk gevangenisstraffen van 15 tot 20 jaar en 10 tot 15 jaar indien zij gepleegd worden door "een openbaar officier of ambtenaar, drager of agent van de openbare macht die handelt naar aanleiding van de uitoefening van zijn bediening". (art. 417ter en art. 417quater SW).*

*Bijgevolg kan dit misdrijf, dat een ernstige schending van de fysieke en/of psychische integriteit van het slachtoffer vormt, niet anders dan ernstig genoemd worden.*

*Ten slotte kan er ook geen sprake zijn van een politiek misdrijf, waarop uitsluiting niet van toepassing zou zijn. Het verbod op foltering is namelijk in het internationaal recht terug te vinden in talrijke verdragen (zie bv. art.3 EVRM en art.5 UVRM) en behoort tot het internationaal gewoonterecht. (UNHCR: Background Note on the Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, par.87).*

*Het belangrijkste verdrag in dit kader is het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontterende behandeling of bestraffing, aangenomen te New York op 10 december 1984 en door België geratificeerd op 9 juni 1999 (B.S., 28 oktober 1999). Dit verdrag definieert foltering als "iedere handeling waardoor opzettelijk hevige pijn of hevig leed, lichamelijk dan wel geestelijk, wordt toegebracht aan een persoon met zulke oogmerken als om van hem of van een derde inlichtingen of een bekentenis te verkrijgen, hem te bestraffen voor een handeling die hij of een derde heeft begaan of waarvan hij of een derde wordt verdacht deze te hebben begaan, of hem of een derde te intimideren of ergens toe te dwingen dan wel om enigerlei reden gebaseerd op discriminatie van welke aard ook, wanneer zulke pijn of zulk leed wordt toegebracht door of op aanstichten van dan wel met de instemming of gedogen van een overheidsfunctionaris of andere persoon die in een officiële hoedanigheid handelt. Foltering omvat niet pijn of leed slechts voortvloeiend uit, inherent aan of samenhangend met wettige straffen." (art.1.1 CAT) Bovendien kunnen volgens dit verdrag geen uitzonderlijke omstandigheden worden ingeroepen ter rechtvaardiging van foltering. (art.2 CAT) Het UNHCR stelt eveneens dat daden van foltering verboden zijn onder internationaal recht en afhankelijk van de context gewoonlijk zullen leiden tot uitsluiting onder art. 1F (UNHCR: Guidelines on International Protection; Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, par.27)."*

Opdat er van deelneming aan zulk misdrijf sprake kan zijn, moet de vreemdeling individuele verantwoordelijkheid treffen, hetgeen inhoudt dat hij een substantiële bijdrage heeft geleverd aan het misdrijf, wetende dat zijn handelen het misdrijf vergemakkelijkte (UNHCR, Guidelines on international Protection: Application on the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, 2003, p. 6).

Om tot de toepassing van artikel 1, F van het Verdrag van Genève *iuncto* artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet te besluiten, houdt de Raad rekening met de verklaringen van de verzoeker waarbij de ernst van de gestelde daden wordt geapprecieerd rekening houdende met de functie van de persoon, zijn (mede)verantwoordelijkheid, de voorgehouden verschoningsgronden, en de eventuele

strafrechtelijke veroordelingen, dit alles in het licht van de aan het administratief dossier toegevoegde informatie.

In de bestreden beslissing wordt omstandig uiteengezet waarom verzoeker onder voornoemde voorwaarden valt. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontkrachten.

Zo betwist verzoeker niet dat hij op de hoogte is van het gegeven dat binnen de Koerdische veiligheidsdiensten, de Asayish, waarvoor hij (onder meer) van 2000 tot 2013 werkzaam was, foltering en andere vormen van mishandeling wijdverspreid zijn. Verzoeker betwist evenmin dat hij op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) verklaarde dat foltering en mishandeling tot de gewone procedure behoorden en dat deze praktijken noodzakelijk waren gezien de geldende Koerdische (stammen)cultuur (adm. doss., stuk 7, gehoorverslag 5 januari 2016, p. 16).

In zoverre verzoeker in het tweede middel van het verzoekschrift zijn eigen handelen tracht te minimaliseren, stellende dat hij als tolk heeft gewerkt en dat zijn medewerking geen enkele invloed had op de begane misdrijven, wordt er op gewezen dat hij volgens zijn verklaringen gedurende zijn carrière niet alleen optrad als tolk, doch ook als onderzoeker en ondervrager en dat hij tijdens zijn periode tussen 2013 en 2015 aan het front zelfs arrestaties uitvoerde. Verzoeker wijst er in deze op dat hij als ondervrager enkel als “*good cop*” optrad en nooit meedeed aan de martelingen. Hiermee bevestigt hij evenwel dat hij als ondervrager deelnam aan ondervragingen waarbij er werd gefolterd.

Waar verzoeker in het tweede middel van het verzoekschrift stelt dat marteling iets is dat hij afkeurt, kan de Raad slechts vaststellen dat dit niet blijkt uit zijn gedrag. Verzoeker koos er vrijwillig voor om carrière te maken bij de Koerdische veiligheidsdiensten, de Asayish, waarbij hij in de loop van de vijftien jaar die hij er werkte was opgeklommen tot de rang van “*muhawil awil*” (“*chief warrant officer*”). Verzoeker heeft daarbij personen gearresteerd die ernstige mishandelingen en waarschijnlijk zelfs de dood te wachten stond en heeft tevens als ondervrager deelgenomen aan ondervragingen waarbij er werd gefolterd. Er blijkt niet dat verzoeker iets ondernomen heeft om een einde te maken aan de wantoestanden die voorvielen of om deze aan te klagen. Verzoeker heeft zijn werk jarenlang vervuld en heeft dit pas beëindigd nadat zijn bevelhebber werd vermoord en hij een dreigtelefoon kreeg waarin hij werd aangemaand om informatie over te dragen.

Waar verzoeker in het tweede middel van het verzoekschrift laat gelden dat hij geloofde dat hij zijn taak uitvoerde in het kader van zelfverdediging, waarbij hij niet alleen de Koerden maar ook de Yezidi en de Christenen verdedigde, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien de handelingen van de diensten waarvoor hij werkte en waaraan hij deelnam op geen enkele wijze kan verschonen.

Gelet op het gegeven dat de Koerdische veiligheidsdiensten, de Asayish, zich op grote schaal schuldig hebben gemaakt aan foltering en andere vormen van mishandeling, het feit dat verzoeker van 2000 tot 2015 op verschillende diensten van de Koerdische veiligheidsdiensten tewerk gesteld was en hij doorheen zijn hele loopbaan op de hoogte was van de misdrijven die door zijn dienst werden gepleegd, hij personen arresteerde die ernstige mishandelingen en waarschijnlijk zelfs de dood te wachten stond en hij als ondervrager deelnam aan ondervragingen waarbij er werd gefolterd, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat verzoeker een substantiële bijdrage heeft geleverd aan folteringen die van 2000 tot 2015 op systematische wijze door de Koerdische veiligheidsdiensten, de Asayish, werden gepleegd, wetende dat zijn handelen hiertoe bijdroeg en dat hem aldus individuele verantwoordelijkheid kan worden aangewreven.

De Raad is er zich van bewust dat artikel 1, F van het Verdrag van Genève een uitzonderingsbepaling is met bijzonder zware gevolgen en dan ook, inzonderheid wat de vaststelling en de kwalificatie van de feiten betreft, met de grootste omzichtigheid moet worden toegepast. Gelet op het geheel van de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en die, zoals blijkt uit wat voorafgaat, in voorliggend verzoekschrift op generlei wijze worden ontkracht, is de Raad van oordeel dat verzoeker, daargelaten de vraag of hij daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming, overeenkomstig artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet *iuncto* artikel 1, F (2) van het Verdrag van Genève dient te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

### 2.3.3. Uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus

Daargelaten de vraag of in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd wordt dat verzoeker daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming, wordt *in casu* tevens onderzocht of verzoeker, gezien zijn profiel en de specifieke dienst waarvoor hij werkzaam was, valt onder de toepassing van (een van) de in artikel 55/4, § 1, van de Vreemdelingenwet vermelde uitsluitingsgronden.

Artikel 55/4, § 1, van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

*“§ 1. Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:*

*a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;*

*b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;*

*c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;*

*Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”*

Zoals *supra*, onder punt 2.3.2., uiteengezet, wordt verzoeker uitgesloten van de vluchtelingenstatus wegens zijn deelname aan een ernstig, niet-politiek misdrijf. Omwille van dezelfde feiten dient verzoeker tevens te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/4, § 1, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Farsi machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.6. In zoverre verzoeker in het eerste middel van het verzoekschrift de schending van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en van artikel 1, A van het Verdrag van Genève aanvoert, wordt niet ingezien in welk opzicht deze bepalingen door de bestreden beslissing geschonden (kunnen) zijn. In de bestreden beslissing wordt immers erkend dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming in de zin van deze bepalingen, wat door verzoeker tevens wordt betoogd.

2.3.7. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient ten slotte te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en of verzoeker al dan niet dient te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van huidig beroep kan er geen uitspraak worden gedaan over de verwijdering van de vreemdeling, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer. Ten overvloede wordt er nog op gewezen dat in de bestreden beslissing wordt geadviseerd dat verzoeker noch direct noch indirect mag worden teruggeleid naar Irak.

2.3.8. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont

verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

2.3.9. De middelen zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

### **Artikel 2**

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

### **Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN